

Tatovering af kvinder.

Af overlæge GEORG V. BREDMOSE.

Overlæge Max Schmidt's interessante artikel giver mig anledning til at gøre følgende bemærkning:

På et ungpigehjem, hvor jeg i nogen tid har været tilsynsførende, er det meget almindeligt at møde småtatoveringer hos piger i alderen fra 17 til 19 år.

En enkelt pige, der havde fundet en relativ pæn kæreste, med hvem hun skulle giftes kort efter udskrivelsen, bad om at få fjernet en enkelt tatovering, hun havde på indersiden af det ene lår så nær labium majora som mulig, der stod: »Lev stærkt, dø ung«.

Efter konference med det stedlige sygehus fjernede man tatoveringen, og i henrykt tilstand stak hun af fra ungdomshjemmet og blev udskrevet efter § 170 som uopdragelig.

Kort tid efter hører man fra hende, og en medelev oplyser om hende, at hun nu er overtatoveret på samme legemsparti samt på brysterne, overarmene, maven og den ene nates.

Da det er besværligt at få bortopereret disse tatoveringer og også kostbart for samfundet, ville den af Max Schmidt foreslåede ordning med et forbud mod at tatovere kvinder i hvert fald under 21 år være langt at foretrække.

Georg V. Bredmose.

Dansk Forsorgsselskab.

Af vicedirektør AXEL HYE-KNUDSEN

Forsorgsvirksomheden i Danmark har lige siden virksomhedens begyndelse omkring midten af forrige århundrede været udført af forskellige selskaber knyttet til de bestående fængsler. Ved siden af disse selskaber stiftedes i 1902 foreningen »Fængselshjælpen« oprindeligt med det formål i tilslutning til de bestående selskaber at hjælpe løsladte fanger med arbejde, anbringelse m.m. Da man i 1905 indførte de betingede domme og en udvidet anvendelse af betinget benådning ved, at de pågældende blev underkastet tilsyn, overdrog justitsministeriet til »Fængselshjælpen« at føre disse tilsyn.

Ved den ved straffeloven af 1930 gennemførte adgang til at løslade fanger på prøve, når de havde afsonet $\frac{2}{3}$ af straffetiden bl.a. på vilkår, at de i prøvetiden underkastedes tilsyn af en i

dette øjemed virkende institution, blev tilsynsvirksomheden overladt til De Danske Fængselselskabers Samvirke, der var et fællesorgan for de bestående fængselselskaber og foreningen »Fængselshjælpen«. I 1941 ændrede man sammenslutningen, som fik navnet Fængselshjælpen og Fængselselskabernes Samvirke med undertitlen Dansk Værne- og Tilsynsselskab. Hele tilsynsvirksomheden med betinget dømte og personer, der er løsladt på prøve under tilsyn, blev af staten overdraget til Dansk Værne- og Tilsynsselskab, og selskabet fik af staten refunderet de beløb, der medgik til administration med hele tilsynsvirksomhedens udøvelse.

Gennem mange år har de personer, der har arbejdet indenfor dette område, været opmærksom på, at en egentlig sammenslutning af alle de bestående selskaber i mange henseender ville være en fordel. Selskabernes opbygning og virkeområde var meget indviklet, og alligevel var ikke alle områder dækket. Man var også af den opfattelse, at man ved en sammenlægning af foreningerne bedre kunne samle alle kræfterne og derved nå et bedre resultat både med hensyn til arbejdets udførelse og med hensyn til fremskaffelse af den nødvendige økonomiske hjælp.

På initiativ af formanden for Fængselshjælpen og Fængselselskabernes samvirke, direktør O. Schlegel, er det lykkedes ved et møde den 9. januar 1951 at træffe bestemmelse om dannelsen af det ny selskab, der har fået navnet Dansk Forsorgsselskab (Dansk Værne- og Tilsynsselskab) og samtidig er det hensigten, at de tidligere bestående selskaber skal opløses, og selskabernes værdier og legatmidler skal overføres til det ny selskab. Også den nystiftede forening »Kredsen tilbage til samfundet«, der væsentligst har koncentreret sit arbejde om rådgivende virksomhed og forsorg for de korttidsstraffede, er gået med i det nye selskab.

Efter de vedtagne love er Dansk Forsorgsselskabs formål ved hjælp af midler, der stilles til rådighed fra privat eller offentlig side, at virke for forsorgen for personer, der er kommet i konflikt med straffeloven.

Til dette øjemeds opfyldelse varetager selskabet:

1) hjælpevirksomheden ved ydelse af økonomisk hjælp, herunder om fornødent også understøttelse af sådanne personers familier, i tilfælde hvor hjælp ikke kan fremskaffes på anden måde,

2) udførelsen af den i straffelovens § 56, stk. 2, omhandlede særlige undersøgelser og andre lignende undersøgelser,

3) tilsynsvirksomheden med personer, der fritages for tiltale, anses med betinget dom, prøveløslades eller iøvrigt ved dom eller administrativ beslutning sættes under tilsyn af selskabet.

Tilsynsvirksomheden udøves og de i straffelovens § 56, stk. 2,

ommeldte undersøgelser foretages under iagttagelse af de af justitsministeriet og tilsynsnævnet fastsatte regler.

Endvidere forestår selskabet:

4) driften af de under dette hørende optagelseshjem m.v. og om fornødent oprettelse af nye hjem eller virksomheder samt udfører

5) — dels ved personlig rådgivende virksomhed, dels ved at skabe personlig kontakt — enhver virksomhed, som kan tjene til at hjælpe de personer, der er kommet i konflikt med straffeloven, til at vende tilbage til almindeligt samfundsliv.

Det økonomiske grundlag for selskabets virksomhed er dels det statstilskud, der gives til dækning af administrationsomkostninger og udgifterne ved etablering af tilsyn og foretagelse af personundersøgelser, for tiden ca. 775,000 kr., dels de til udførelse af det økonomiske hjælpearbejde overfor de personer, selskabet hjælper, indsamlede midler hovedsagelig fra privat side gennem bidrag og medlemskontingenter. For tiden råder man til dette arbejde over ca. 200.000 kr. om året.

Dansk Forsorgsselskab skal udføre sine forskellige opgaver dels gennem selskabets centralkontor i København dels gennem lokale afdelinger, der oprettes rundt omkring i landet. Med hensyn til tilsynsarbejdet for de personer, der løslades på prøve, vil selskabet bevare det meget intime samarbejde med fængslerne, idet man har det indtryk, at man her har fundet en arbejdsform, som er i høj grad værdifuld, idet den giver plads for, at man ved forsorgsarbejde kan fortsætte den behandling, der har fundet sted under fængselsopholdet. For de vanskelige tilfælde kan man bygge videre på de personlige kontakter, der er opnået under afsoningen, og anstalten har fuldstændig føling med alt, hvad der sker i tilsynsperioden.

Man må håbe, at den koncentration af forsorgsarbejdet, der er sket ved stiftelsen af Dansk Forsorgsselskab, må bidrage til en voksende forståelse for disse spørgsmål i hele befolkningen, således at arbejdet kan få den nødvendige økonomiske hjælp og den forstående indstilling hos alle, som skal til, for at selskabet kan udfylde sit formål: at hjælpe de personer, der er kommet i konflikt med straffeloven, til at vende tilbage til normalt samfundsliv.

Axel Hye-Knudsen.